

GERONIMO STILTON

Based on an original idea by Elisabetta Dami.

© 2026. All rights reserved.

Contacts: info@geronimostilton.com

Tekst:	Geronimo Stilton
Oorspronkelijke titel:	<i>Cuore di cavaliere nel Regno della Fantasia</i>
Redactionele coördinatie:	Alessandra Berello – Atlantyca S.r.l.
Illustratie omslag:	Silvia Bigolin
Art direction:	Christian Aliprandi
Artistieke coördinatie:	Andrea Alba Benelle
Lay-out:	Federica Fontana
Zetwerk NL-editie:	Sandra Kok
Vertaling:	Loes Randazzo

© 2026 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italië (voor de originele Italiaanse editie)
Dutch edition licensed by Rainbow S.p.A.

Nederlandse editie onder licentie van Rainbow S.p.A.

© 2026 Pelckmans Uitgevers nv
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België
pelckmans.be

ISBN 9789465303529
D/2026/0055/253
NUR 282
THEMA YN, 5AJ, YFC

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheesemakers' Association. Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.co.uk

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 instagram.com/pelckmans.be

Geronimo Stilton

P E L C K M A N S

RAMP, TRAGEDIE, CATASTROFE!

Het was een lange, erg lange, wat zeg ik, beste vriend... een *oneindig lange* werkdag geweest. Ik wilde zo graag het laatste artikel voor *De Wakkere Muis* (ik had er al 7 geschreven die dag!) afhebben. Ik zou dan mijn broodje eten dat ik besteld had: **DRIEDUBBEL BELEGD MET PITTIGE KAAS** (ik had die dag nog niets gegeten!) en naar huis rennen om daar aangekomen onmiddellijk mijn bed in te duiken (ik had geen **pauzes** genomen die dag, niet eens een seconde!).

O, o, ik vergeet dat ook altijd... ik heb me nog niet eens voorgesteld! Mijn naam is Stilton, *Geronimo Stilton*, en ik ben de directeur van Uitgeefgroep Stilton... of misschien kan ik beter zeggen ex-directeur!

Terwijl ik dat laatste **artikel** schreef, kwam mijn opa, Wilhelmus Wervelwind, ook wel Tornado genoemd, mijn kantoor binnenstormen. Het broodje dat net bezorgd was viel op de grond.

**'RAMP!
TRAGEDIE!
CATASTROFE!'**

baste hij en stapte op mijn broodje. Hij had

het niet eens in de gaten. **PIEP!**

Dag, lekker broodje. Dag, avondeten!

‘Wat is er gebeurd? Is er een pers kapotgegaan? Is er iemand ziek? Is er een **ongeluk** gebeurd?’

Opa schudde zijn kop en antwoordde op lugubere toon: ‘In de laatste drieënvijftig uur is de verkoop van de krant gedaald met nul komma nul, nul, nul, vier procent!’

‘Nul komma nul, nul, nul... dat is niet veel!’ zei ik.

Maar opa was het niet met mij eens. ‘Hoe kun je dat nu zeggen? Iets dergelijks was nooit

voorgekomen als ik nog aan het hoofd van het bedrijf had gestaan!’

‘Maar, opa, je zult zien dat de komende dagen...’

GEEN TIJD TE VERLIEZEN!

‘Geen tijd te verliezen! **JE MOET EEN GROTERE RAMP VOORKOMEN!** Ik wil dat je vijf adembenemende reportages, zeven snorhaartrillende redactionele **artikelen** en een dozijn muizenissige verslagen schrijft! En ik wil ze morgenochtend op mijn bureau, begrepen? Anders neem ik de leiding weer over!’

En met die woorden verliet hij mijn kantoor en **KNALDE** de deur achter zich dicht, waardoor mijn naambordje van de boekenplank viel en op mijn kop terechtkwam.

Au!

AU! dat deed pijn!

Ik was **moe, uitgeput, afgepeigerd,**

RAMP, TRAGEDIE, CATASTROFE!

maar... zeg maar eens nee tegen mijn opa. Maar om aan al opa's eisen te voldoen zou ik uren en uren nodig hebben.

Ik werkte, werkte en **WERKTE**, tot één van mijn oogleden dichtviel... En even later het tweede...

Ik liet mijn kop op het bureau rusten. ‘**Even een dutje...**’ mompelde ik voor ik in slaap viel.

MIDDERNACHT- CAMPING

DING, DONG, DING, DONG!

Ik schrok. Oorverdovend kloggelui in mijn kantoor?

‘Wakker worden, Get!’ riep mijn neef

Klem, die voor me stond en met een knol van een horloge voor mijn snuit heen en weer zwaaide.

‘Tijd voor de Middernachtcamping!’

‘Hè?’ stamelde ik slaperig.

‘DE TIPTOP CHALLENGE!’

‘De watte?’

‘Neef, je bent helemaal van de wereld! Over een

MIDDERNACHTCAMPING

paar minuten begint de grootste race van de eeuw!
We moeten de *Stinkende Berg* op, de
tent opzetten, kaasfondue maken en dan een selfie
maken terwijl we eten!’

Ik sperde mijn ogen wijd open in ongeloof.

‘MOETEN?’ Waarom dat? Ik wil dat helemaal
niet!’

‘Hoezo? Wil je niet meedoen aan de challenge?

WIL JE AL JE VOLGERS TELEURSTELLEN?’

‘Volgers? Ik heb helemaal geen volgers! Ik zit niet
op TipTop!’

‘Stel, ik heb een account voor je aangemaakt, en stel je voor dat ik heb beloofd dat je mee zou doen...’

‘NEE, NEE, NEE, ik stel me NIETS voor: ik heb een berg werk te verzetten voor opa!’

‘Dan neem je dat toch mee? Iedereen weet dat je in de openlucht beter werkt! Kom op, laten we gaan! Je wilt toch het hart van je fans en je **alleraardigste** neef niet breken?’

Het is bovendien voor een goed doel!’

Ik zuchtte. ‘Aan de andere kant, als we nu gaan, zijn we voor zonsopgang terug en kan ik nog een **paar uur** aan de artikelen werken...’

GOED ZO, NEEF!

MIDDERNACHTCAMPING

‘Goed zo, neef, we gaan!’ zei Klem tevreden en trok me mee.

‘Hier, neem jij de tenten’, zei hij en hing een grote blauwe tas om mijn schouders.

‘Maar...’ pufte ik en klapte bijna dubbel.

‘Hier is het **KOOKTOESTEL** en de gasfles...’ zei hij en gaf me een zware gele tas aan.

‘Een klapstoeltje voor jou, een ligbed voor mij...
een set pannen voor de chef... Een paar spelcomputers om mijn record bij de Top 1000 te breken... een paraplu voor als het regent...’

Hij bleef maar **tassen** om mijn schouders hangen.

‘Ik... kan... niet... meer...’ hijgde ik.

‘Kom op! Voor de challenge moeten we alles te voet, eh, te poot doen! Verspil je adem niet, bewaar die maar voor de klim!’

KLIM?!

SLIK! Waar had ik me nu
weer in mee laten slepen?

Toen we aan de voet van de Stinkende Berg kwamen, had ik geen gevoel meer in mijn poten.

‘Ger, ik vind je er wat **BLEEKJES** uitzien. Zullen we van bagage wisselen?’

En toen pas merkte ik dat de enorme rugzak die mijn neef al die tijd had gedragen... leeg was!

‘Ja, graag!’ fluisterde ik **BUITEN ADEM.**

‘Geen probleem!’ antwoordde hij... en begon de tassen die ik droeg in de **rugzak** te stoppen.

Hij gaf de volle rugzak aan mij en zei: ‘Kijk aan! Je weet: ik help je altijd graag!’

Gi-ga-geitenkaas,
het werd alleen maar erger!

HIHIHI...

Ik vatte moed en begon de berg op te klimmen. Maar de rugzak was zo zwaar, de rotsen *glibberig*, mijn poten gevoelloos... en ik had al heel lang niet meer geslapen...

‘Kom op, Ger! Omhoog, alsmaar omhoog!’ riep Klem die, fris als een hoentje, op een **SNOEPJE** liep te sabbelen.

Ik hapte naar adem en keek omhoog. Boven ons

fonkelden sterren in het donker. Ik was moe, heel moe, zo moe dat ik... mijn evenwicht

verloor en naar beneden tuimelde!

MIDDERNACHTCAMPING

Het laatste wat ik zag voor ik mijn bewustzijn
verloor waren die **fonkelende sterren**
die hoog boven ons aan de hemel stonden...

IK BEN HET, RIDDER!

Ik deed mijn ogen open en zag opnieuw sterren,
maar... ze bewogen!

Hoe dan? Zonder ophouden vlogen ze boven mijn
kop heen en weer.

Maar wacht eens even, de sterren bewogen niet, ik
bewoog!

Gi-ga-geitenkaas, ik vloog!

Voor alle duidelijkheid, ik vloog op de rug van een
enorm beest met schubben en scherpe klauwen!

RATTENRATS!

Het scheelde maar een snorhaartje of ik was van schrik naar beneden geduikeld.

‘Ridder, hou je vast...’ zei het beest.

Uit alle macht klemde ik mij aan de lange nek vast, ik sloot mijn ogen en brulde: **‘WIE BEN JE? WAT WIL JE VAN ME?’**

Er klonk geschater. **‘HAHAHA!’** Hoezo herken je me niet, ridder?’

Opeens begreep ik wat er aan de poot was: ik was in Fantasia!

Alleen daar werd ik ridder genoemd. En alleen daar vloog ik door de lucht op de rug van majestueuze wezens, het was niemand anders dan...

LuneSSa? Ben jij het? Sorry, ik verwachtte je niet’, zei ik verontschuldigend tegen de maandrakin, in dienst van de feeënkoningin.

‘Ik ben hier om je naar de koningin te brengen,
waar een vriend in nood met **SPANNING**
op je wacht!’

In nood? Maar ik moest de challenge met Klem
nog afmaken... en nog heel veel artikelen voor opa
schrijven... en ik wilde nu eindelijk ook wel weer
eens slapen!

Alsof ze mijn gedachten kon lezen, zei Lunessa:
'Je moet me geloven, het is echt een noodgeval.

Ze hebben je nodig!

Gi-ga-geitenkaas,

wie weet wat er gebeurd was...

Van één ding was ik zeker, als er een vriend in

NOOD verkeerde, kon ik maar beter haast
maken en hem gaan helpen, waar dan ook!

Door diep adem te halen probeerde ik te kalmeren
en misschien zelfs een beetje te genieten van de reis
met Lunessa!

Wat was ze toch een *bijzonder wezen!*

Ze schitterde als vallende sneeuwvlokken en ze
rook naar korenbloemen!

'Maak je geen zorgen, ridder, het is maar een korte
reis!'

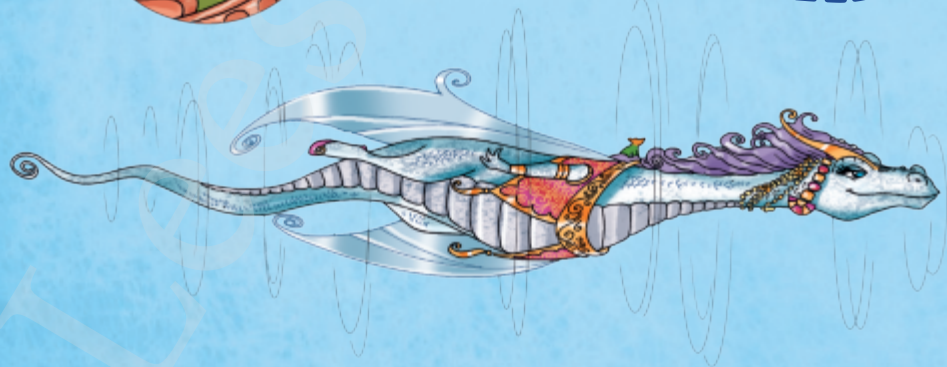
**WE GAAN VLEGEN,
RIDDER!**

DRIEDUBBELE SCHROEF!

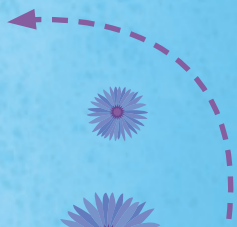
DUIKVLUCHT!

EN NU ZIGZAGGEN!

KRAS EN RUIK DE GEUR VAN LUNESA!

Ik greep me nog steviger vast aan haar hals.

‘Ja, maar... een beetje langzamer misschien?’

‘Natuurlijk!’ grinnikte ze. ‘Ik vlieg zelf altijd op **Lichtsnelheid**, maar voor jou zal ik op **windsnelheid** vliegen!’

Ze draaide een pirouette en stortte zich in een duikvlucht naar beneden (help, storten we neer?), maakte een driedubbele schroef (oeioeioei!) en om de wolken niet te raken vloog ze daar zigzaggend omheen (ik wil eraf!!!).

Ik brulde: **‘HEEEELP!’** Zijn we er bijna?’
‘Ja, zie je die schittering daarbeneden? Weet je nog wat dat is, ridder?’

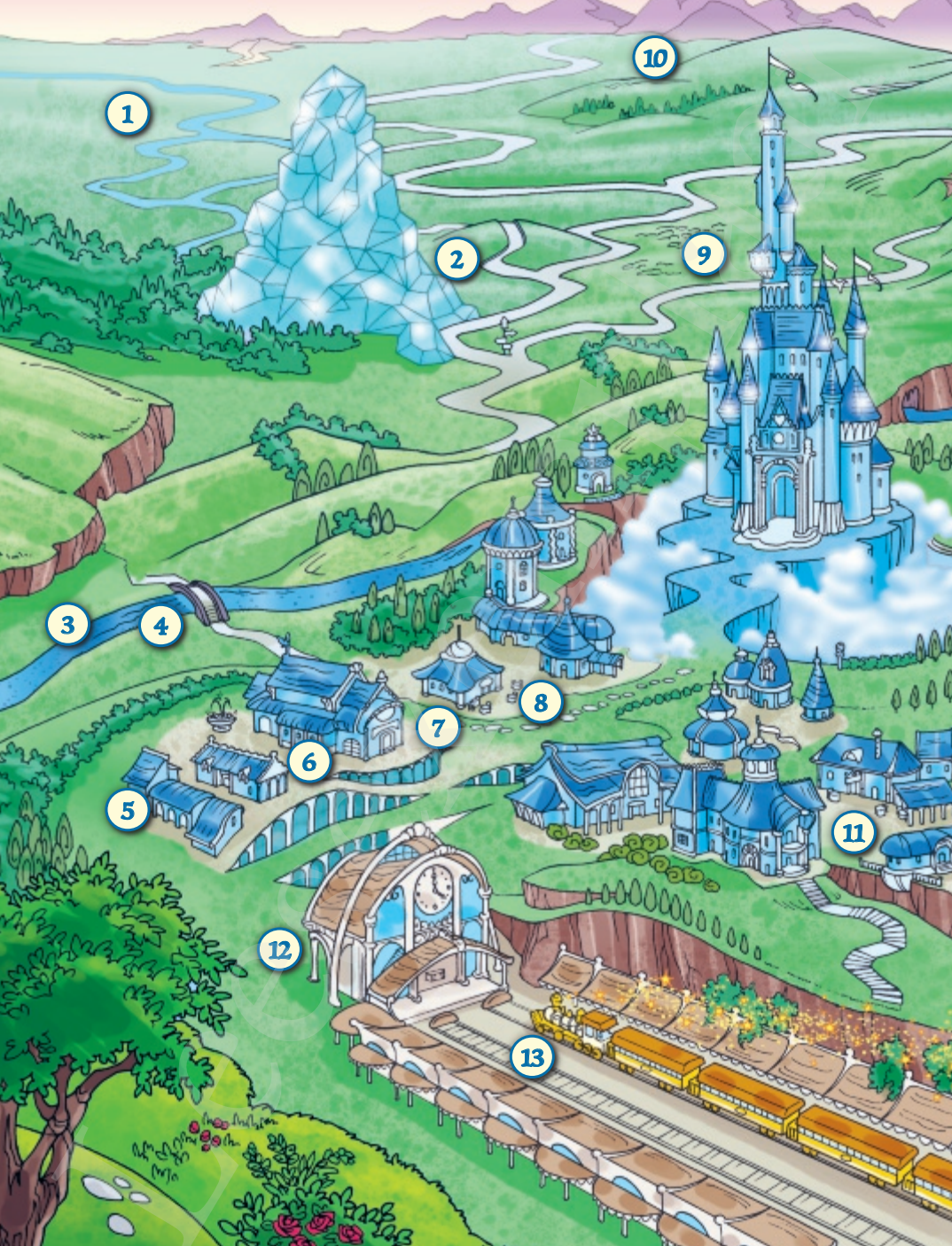
Ik tuurde in de verte en zag een toren die oprees uit een stad die geheel van kristal gemaakt was.

We waren onderweg naar de **Betoverde Stad**, de hoofdstad van het Feeënrijk!

HET KRISTALKASTEEL!

WE ZIJN ER BIJNA!

1

10

2

9

3

4

8

6

7

5

11

12

13

BETOVERDE STAD

14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

1. Blauwwaterrivier
2. Kristalsuikerberg
3. Fantasiarivier
4. Brug der Betoveringen
5. Feeënspa
6. Feeënfitness
7. Bibliotheek met Betover(en)de Boeken
8. Ziekenhuis
9. Kristalkasteel
10. Bergen van de Hoop en de Idealen
11. Wijk Arcadia
12. Station De Goede Reis
13. Fantasiatrein
14. Groenland
15. Wijk Slobber
16. Schiereiland Samenklank
17. Baai Mirakel
18. Idyllisch Meer
19. Rots van het Magisch Denken
20. Haven van de Hemelse Verschijning
21. Vuurtoren Behouden Thuiskomst
22. Betoverde Boulevard
23. Park van Wijsheid

*Ik kwam tegen tijdens
dit avontuur...*

LUNESSA

Drakin van Florina de Fleur

PRULLETJE PRULSCHRIJVER

Een geletterde pad

LAPIS DE TROMBONE

Rector van Groot Gnosis

TIMO PRIMO

Het pratende boek

*Dit is het
feënrijk*

FLORISSANT

De Betoverde Stad is de hoofdstad van Florissant. Dit is ook het vertrekpunt van de mythische Fantasiatrein, die kriskras door heel Fantasia rijdt.

JE MOET ME HELPEN!

We vlogen over de stad en met een laatste **CAPRIJOL*** landden we naast Wijk Slobber, een moeras bewoond door padden en kikkers, salamanders en schildpadden.

BRRR,
AL DIE CAPRIOLEN!

Lunessa boog diep om mij van haar hals te laten glijden en zei: 'We zijn hier in de **NIMFENSTRAAT**, jij wordt daar verwacht, op nummer 3!'

*Een capriool is een gekke sprong in de lucht.

Ze wees naar de grootste waterlelie van allemaal.

GROEN als een hagedis van al die luchtacrobatiek vroeg ik: ‘Kom je niet mee?’

Lunessa antwoordde: ‘Nee, ridder. Mijn taak zit erop. Nu jij er bent, komt alles goed, dat weet ik zeker!’

Ze zwaaide gedag en vloog weg in de **RICHTING** van het Kristalkasteel.

Een stem achter me kraakte: ‘Ridder! Je bent er eindelijk!’

ZUCHT! **SNIK!** **SNIF!**

Ik draaide me om. Daar stond mijn vriend Prulletje Prulschrijver, de geletterde pad! De waterlelie was zijn huis.

Hij kwam met grote sprongen op me afgestuiterd en **SNIKTE** luid.

‘Je moet me helpen, ik ben wanhopig!’

Ik wilde niets liever dan hem troosten. ‘Ik doe mijn best! Maar ik heb niet eens een **ZAKDOEK** voor je tranen!’

Prulletje haalde zijn schouders op. ‘Niet nodig.’ Hij pakte mijn stropdas en snoot erin.

‘Bedankt, mijn vrrriend!’ kraakte hij.

PERPLEX antwoordde ik hem:

‘Eh, graag gedaan. Kun je me nu uitleggen wat er gebeurd is?’

‘Ik ben afgevaarrrdigd doorrr koningin *Florrrrina* in hoogst-eigen perrrrsoon, een ongelooflijke, onbeschrriijfelijke, bijzondere opdrrracht!’

‘Waar gaat het precies om?’

‘Om de hoogste eerrr ooit voorrr een geletterrde pad! Het schrriijven van de officiële *Grrrote Gids van Fantasia!*’

Ik keek hem vol bewondering aan.

‘Maar Prulletje, dat is echt een grote eer, dat lijkt me een mooie opdracht!’

‘Ja, dat weet ik’, antwoordde hij terwijl er dikke tranen over zijn paddenwangen rolden.

‘Waarom ben je dan zo wanhopig? Daar kan ik geen touw aan vastknopen!’ zei ik.

‘Ik... ik... ik... Ik kan het niet! Ik heb een **schrrrijversblok!**’ Na deze woorden begon hij zo mogelijk nog harder te snikken.

ARME PRULLETJE! Je moet weten, beste knaagdiervriend, dat ik ook een schrijver ben. Ik heb inmiddels heel wat boeken geschreven, eentje daarvan lees je nu! Ik begreep mijn vriend dus maar al te goed, ook mij was het weleens overkomen dat er opeens **GEEN WOORD MEER UIT MIJN PEN VLOEIDE.**

‘Vanaf wanneer heb je dat blok al?’ vroeg ik hem. Hij haalde zijn neus op. ‘Twee maanden, misschien drrrie.’

‘Wat?’ Drie maanden? En dan roep je me nu pas?’ riep ik. Ondertussen dacht ik na. Wat deed ik altijd om mijn inspiratie terug te vinden?

‘Heb je al een lange wandeling gemaakt?’

‘Ja, ik kwam uitgeput terrrug.’

‘Een lekkere **kaas...** eh, vliegensnack misschien?’

Prulletje knikte. ‘Hielp niet.’

‘Een vriend bellen?’

‘Ik heb het overrr niets anderrrs dan de officiële *Gerrote Gids van Fantasia*, daarr is niemand in geïnterrresseerrrd!’ Dit was ernstig.

‘Ik weet hoe ik je hieruit krijg’, zei ik na een tijdje. Prulletje keek me aan met zijn grote ogen vol tranen. ‘Echt?’ vroeg hij.

Ik knikte en pakte zijn vast.

‘Het geheim over hoe je een crisis kunt overwinnen zit hem in... het samen doen! Ik ben bij je, nu wordt alles gemakkelijker!’

Hij vloog me om de hals. **‘BEDANKT, VRRRIEND!’**

Ik wist dat ik op je kon rrrekenen!’

‘Goed, laten we beginnen. Hoeveel pagina’s heb je al geschreven?’

‘Nou ja, min of meerrr, laat eens zien... nul!’ antwoordde hij.

SLIK! Het was nog erger dan ik dacht.

‘Dan beginnen we bij pagina één dus. We zouden dan...’

‘Ik moet je nog iets verrrtellen’, onderbrak Prulletje me. ‘Voorrr je begint moet je een testje doen.’

‘Een **test?**’

‘Ja een soorrrt examen, een prrroef, een overrrrhorrning! Ze verrrwachten je op Grrroot Gnosis.’

Gi-ga-geitenkaas, waar had hij het over?

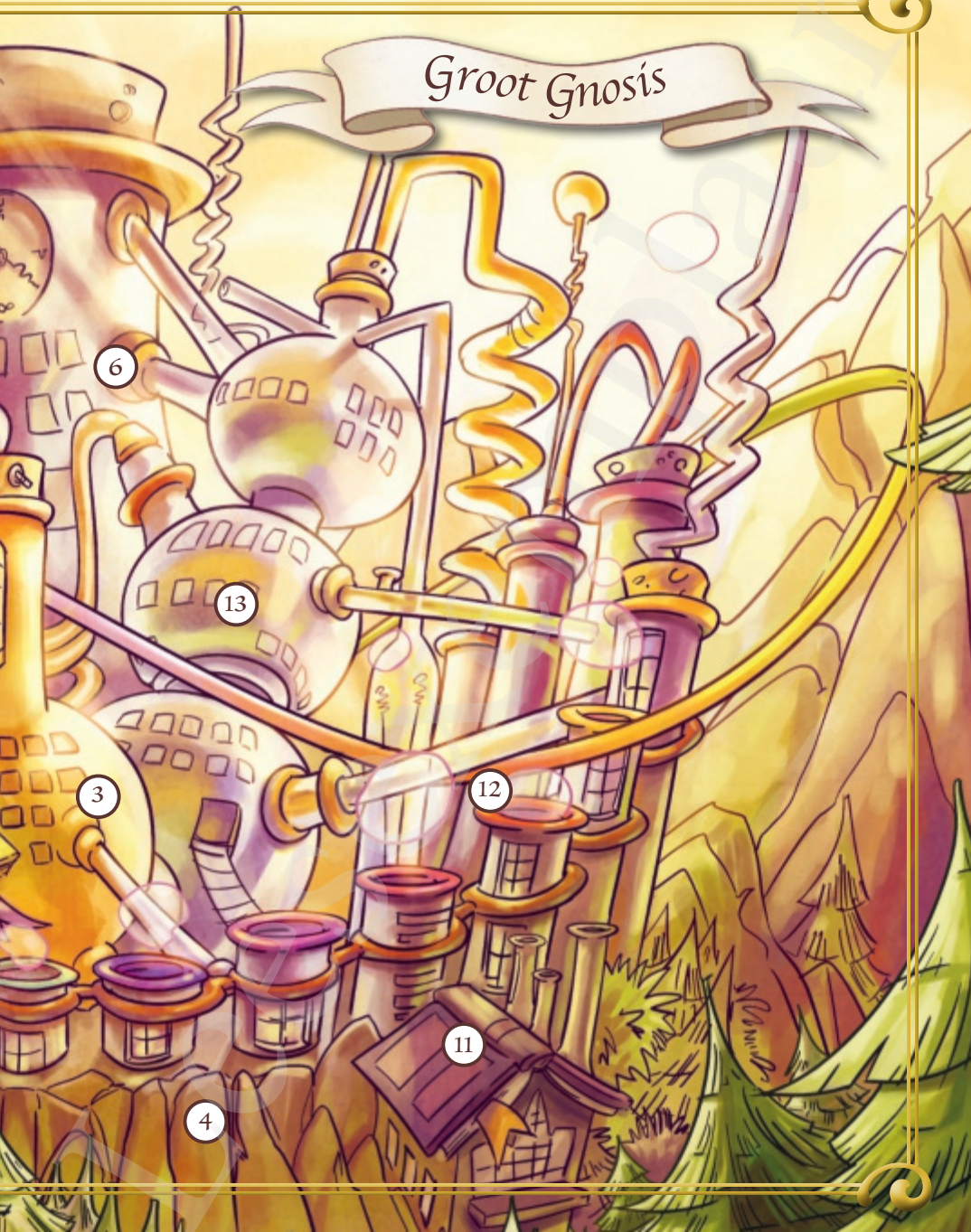
Waarom verwachtten de wetenschappers me?

Maar bovenal, wat had ik me nu weer op de hals gehaald?

1. FLUISTERENDE DENNEN
2. BRUG NAAR GROOT GNOSIS
3. ARCHIEF VAN ALLE RAPPORTEN
TER WERELD
4. ROTS DE DENKER
5. WAAROMZAAL
6. PRATENDE BIBLIOTHEEK
7. VULKANOLOGENGNOIS
8. IKWEETALLES GNOSIS
9. MYSTIEKE GNOSIS
10. GNOSTISCH UURWERK
11. KANTOOR VAN LAPIS DE
TROMBONE
12. RECHTZETTERIJ
13. GROTE GROOT GNOSIS
RAADSKAMER

Groot Gnosis

Wil je weten wat hier staat?

Ga dan naar pagina 324,
daar vind je het Fantastisch Schrift!